

Mitt liv som gästförare i SLC:s 12-timmarsrace på Mantorp Park

Den 25/10 skulle SvenskaLångdistansCupen köra sin finaltävling och jag hade fått chansen att vara med och styra i ett av teamen, EDE Racing.

På torsdagen den 22:a gav jag mej i väg mot Järfälla där teamet har sin bas. Familjen lämnade jag i Kista, hos farfar... Inga barn och fruar här inte! Nu skulle det bli fokus på racing och förhoppningsvis en del vila oxå... (Linus 1 år & Ante 3,6 år ger inte mycket utrymme för nattsömn!)

Klockan 16:00 anländer jag till EDE's garage. Jag tänkte hjälpa till att lasta alla verktyg, däck, samt bilen såklart. Men till min förvåning står bilen, BMW M3:an med stor V8, utan hjul på pallbockar fortfarande! Vad händer här då???

Teamchefen Pär förklarade: Jorååå, så att...? Lite småfix, men sen är det bara att åka...

En lista med 8-10 punkter skulle bara "rafsas" av först. Hmmm?

- 1: Xenon-ljus till natt etappen skulle monteras och kopplas in.
- 2: Elektrisk servo pump skulle monteras vilket även innefattade byte av styrväxel mm.
- 3: Förarbokstäver skulle tillverkas.
- 4: Oljor och vätskor skulle kollas.

Listan var hur lång som helst och växte ju längre kvällen gick...

Klockan 02.25 lämnade vi till slut Järfälla, i deras något till åren, fullproppade racebuss för en skräckblandad färd mot Mantorp Park. Av förklarliga skäl, dvs alldeles för lite sömn under alldeles för lång tid somnar jag omgående, men plötsligt vaknar med en klar övertygelse om att min sista stund är kommen... Bussen håller på att välta! Med blotta förskräckelsen ser jag ett par av Statoil's neonrör fladdra förbi och inser i mitt yrvaknade att vi är på en mack!

Men varför denna "vält-manöver"? Jo, för att soppan skall rinna över i båda dieseltankarna så har grabbarna valt att köra upp ena sidan på 2 tråkilar av gigantiska mått... Suck!!!!

En ny modernare buss vore inte fel... Teamet tankar och fortsätter resan söderut medan jag somnar om, *Zzzzz Zzzzz Zzzzzz*.

Vaknar igen, lika förskräckt, även denna gång... Vilket liv det är! Punktering? Vad är det som händer? Var är vi? Tack för den tid som varit... Tankarna fladdrar genom huvudet...

Efter att ha greppat läget och vaknat till sans igen, så visar det sig att chaffisen, Pär's far, ligger och åker på varningslinjerna på motorvägen. Alla vet hur illa det låter när man råkar åka på dom... Arrrrghhhhh! Jag ser amco-räcket närma sig sidan på bussen... Lite vingel senare är vi tillbaka mitt på vägen igen... Har lite svårt att somna om ytterligare en gång, trots att ögonen fullkomligt skriker efter sömn. Jag vet att det kommer att bli sent även på fredagkvällen. Detta med tanke på att alla punkter INTE blev klara innan avfärd...

06:16 anländer vi till Mantorp. Bussen är ÄNTLIGEN stilla. 06:42 sover alla likt klubbade sälar...

Klockan slår 09:00. Precis när racebils-träningen börjar, så vaknar vi... Lite för sent för att hinna testa första passet... Klockan 11:00 är vi ute för test. Lunch paus och vi fortsätter 13:30. Då är det tänkt att jag skall få prova bilen, men Pär blir så exalterad över att bilen fungerar, så han "glömmer" att gå in i tid för byte... Så det blir för mej att åka "fastlane", bli avflaggad innan jag ens varit ute på banan och sedan svänga av ut i mek-depåområdet... Bra jobbat, Pär! Tack!

14:30 är nästa stint. Då sitter jag bakom ratten direkt. Nu jävlar kör jag tills dom ropar in mig på radion... Vilken bil att gå... Kan ens värsting-Porscharna gå värre än detta?

Underbart är kort... Det var den snabbaste halvtimmen i mitt liv... men vilken upplevelse.

Jag bara ler! 15:30 är sista stinten. Ronny testkör och allt verkar OK.

Klockan 17:00 anländer resten av EDE`'s mekaniker och övriga till Mantorp. Nu riggar vi tält och plockar fram allt som skall göras innan race.

19:00 är det middag. Kock för dagen är Björne. Han bjuder på grillat med "pär"-gratäng.... Innan maten landat är det dags att ta tag i "To-Do"-listan. Det fanns ju lite kvar att göra som inte hans med på tordagsnatten... Hm... Bra planering?

Vi betar oss sakteliga genom listan med inställningar och annat fix, byta däck, justera fjädringen, kolla bromsar osv...

00:30 är vi klara med bilen och för kudden! Äntligen sova!

Alla vaknar 07:30. Racedagen gryr riktigt vackert med solen på väg upp mot en klarblå himmel. Lite småfix och ut med bilen till startuppställning.

09:00 går starten. Banan är blöt efter banan... Ronny som tar första stinten kör som en GUD! Han kör om ALLA utom två Porschar med regndäck.

Klockan 10:00 är det dags för min första stint. Dags att på RIKTIGT ge sig i kast med alla Porschar och två andra riktigt snabba BMW-bilar...

Det har inte riktigt torkat upp på banan ännu. Det gäller att köra med tungan i rätt mun för att INTE hamna utan för det svarta, som kallas asfalt. Det vore så himla pinsamt att behöva bli bärgad... Körningen fungerar faktiskt riktigt bra trots det halkiga underlaget.

1:32.3 är varvtiden som blev min snabbaste på "halv torrt" underlag. Jag är nöjd och får även beröm från grabbarna i teamet. Säker körning och jämna varv tider. (Det är ju nått som vi i Hilonen Motorsport har som "trademark")

Efter mitt pass sker en serie med snabba förarbyten. Detta för att det skall hinna bli fem stycken byten inom loppet av 3 timmar. Reglerna säger att det ska vara så...

Dagens deltävling är ett 12 timmars race, men efter 3 timmar korar man en segrare i 3-timmars som ingår i 12-timmars. Rörligt? Lite kanske...

Hur som helst, i 3-timmarstävlingen kommer vi 3:a. Dagen börjar bra. Pär och Björn bara ler som två små barn. Äntligen fungerar bilen. Tyvärr tunnas fältet ut efter tre timmar då hälften av dom 25 startande bara åker just 3-timmars... Halva startfältet lastar och åker hem...

Långlopp? Tre timmar? Fjolligt! Nåja, det är inte trångt nu i alla fall...

Banan torkar upp mer och mer. Racet rullar på. Bilen bara går och när jag ska ut på min andra stint vid 16:30 är det torrt... MEN däcken är så nära slut som dom kan vara. Trist! Inte en chans att visa vad man går för, tyvärr. Nu gäller det bara att förvalta situationen väl och utan att åka av banan. Det kasar och sladdar bra mycket i kurvorna och i vissa kurvor "rister" hela bilen till, som om stora gummibitar lossnar från hjulen... Jösses!!! Ska detta gå vägen är min tanke....

När det återstår 15 minuter av min stint så ropar Pär på radion: Hur går det? Är däcken dåliga? "Sherlock Holmes", tänker jag. Dom suger!

När jag kommer in byter vi däck, alla fyra. Däck-bytet sker i en annan depåbox då teamet "glömt" sin egen mutterdragare och kompressor... Planering? Hmm...

Vi skickar nu ut Ronny på den näst sista stinten och ligger nu på en andra plats efter det att jag kört. När det återstår en kvart av Ronnys stint ropar han på radion:

Det vibrerar i hela bilen. Mest i bak. Jag kommer in på en gång.

Till vår fasa visar det sig att ALLA hjulbultar sitter löst och på vänster bakhjul så har 3 bultar gått AV... Vi drar fast alla bultar och skickar ut Ronny igen, i lugnt tempo medan vi smider planer för hur vi nu skall göra...

Efter lite funderingar och letande i depån så har vi en plan... In med Ronny för tankning och det sista förarbytet. I depåboxen väntar teamet med bormaskiner. Vi lyckas borra ur en av

dom tre avbrutna hjulbultarna. Detta får duga åt Pär som får åka sin stint på dryga timmen med bara tre hjulbultar bak. Det resulterar i varvtider på 2 minuter per varv. Inte kul att köra så, men vad gör man... Vi ligger vid denna tidpunkt tvåa och har 32 varv tillgodo på bilen bakom. Pär ropar ideligen på radion: Hur lång tid är det kvar?

Vi har likt Ferraris taktiker räknat ut att vi kan fortsätta så här i ca 45 min och sedan stanna vid mållinjen, men det säger vi inte till Pär. Han är alldeles "galen" i bilen av att åka så här långsamt, så teamet beslutar elakt nog (hihihi) att låta honom få njuta av den fulla tiden till målgång ute på banan i frustrerande promenadtempo...

Klockan 21:00 dras MÅLFLAGGAN fram! Vi slutar dagen på en hedrande andraplats. 21:30 är det prisutdelning. Pokaler till teamen och ölen smakar jätte gott. ☺

Nu skall ALLT rivas å plockas ihop. Tält, depåboxar och allt annat skall in i bussen tillsammans med bilen. Jag vet inte vad klockan är när vi till slut rullar iväg från Mantorp. Någon gång på småtimmarna är vi tillbaka i Järfälla igen. Man är knappast utvilad, men man har ett leende på läpparna som sent kommer att släppa! Jag somnar i bussen utanför verkstan...

Vaknar vid 08:00 på söndagen och längtar efter familjen. Hoppas upp och sätter kurs mot Kista. Stuvor in dom i bilen och åker hem till Ösmo. Hela söndagen är som ett töcken... Sömnbrist? Min plan med att sova ikapp utan jollrande/lekande/busande barn på nätterna gick väl inte i lås till 100%... Hade varit lugnare med busfrön hemma än rejsande med EDE... Kvällen blir kort, 18:00 går ögonen igen. MEN leendet satt kvar på läpparna hela natten!

Mvh

Mattias Talonen // Hilonen Motorsport